

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2008. szeptember 18. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V É G Z É S T :

A hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt az I.r. vádlott ÉS TÁRSAI ellen indított büntetőügyben a **Csongrád Megyei Bíróság** 2008. február 1. napján kihirdetett **1.B.1308/2006/28.** számú ítéletének a **II.r.** vádlottra vonatkozó és fellebbezés folytán felülbírált részét **h e l y b e n h a g y j a .**

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

A megyei bíróság a II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében, amelyért - mint visszaesőt - 6 hónap börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megszüntette a Csongrád Megyei Bíróság 1.B.800/1999/11. számú ítéletével kapcsolatosan alkalmazott feltételes szabadságot, s megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Kötelezte a vádlottat a vonatkozásában felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a II.r. vádlott védője jelentett be fellebbezést, elsődlegesen az ítéleti tényállás 1. pontja vonatkozásában a bűnösség megállapítása miatt felmentésért, másodsorban pedig enyhítésért, pénzbüntetés kiszabása és a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezések mellőzéséért.

Az ítélet további rendelkezéseket is tartalmaz a II.r. vádlott, valamint a vádlott-társait illetően, amelyek azonban első fokon jogerőre emelkedtek.

A II.r. vádlott védője fellebbezését írásban is indokolta, amelyben bizonyítási indítványt, **(név)-nek**, a **(forgalmi rendszám megjelölése)** frsz-ú gépkocsi tulajdonosának kihallgatását indítványozta a személygépkocsira vonatkozó eladási szándékát illetően. A védő a nyilvános ülésen előadott perbeszédében az erre vonatkozó bizonyítás hiányára alapozva az ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

A fellebbviteli főügyészség a minősítés megváltoztatását, és a bűncselekménynek a Btk. 177/A. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző, de a (2) bekezdés I. fordulata szerint

minősülő felbujtóként elkövetett visszaélés személyes adattal büntettének megállapítását, egyebekben az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A védő fellebbezése és a fellebbviteli főügyészség minősítés változtatásra irányuló indítványa is alaptalan.

Az ítélető tábla a Be. 349. § (1) bekezdése és a 348. § (1) és (2) bekezdése alapján eljárva, az ítéletnek a II.r. vádlottra vonatkozó és a fellebbezéssel érintett részét az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartásával folytatta le a tárgyalást. Tényállás-felderítési kötelezettségének eleget tett, az ügy megalapozott ténybeli és jogi elbírálásához szükséges körben és mélységben felvette a bizonyítást.

A másodfokú bíróság nem osztotta a védő bizonyítási indítványában foglaltakat. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget téve, okszerűen és az iratok tartalmának megfelelően számot adott arról, hogy mely bizonyítékokra alapította a tényállást, illetve hogy a II.r. vádlott védekezését miért nem fogadta el. A másodfokú bíróság az indokolást mindössze annyiban pontosította, hogy a II.r. vádlottra az ítéleti tényállás 1. pontja (ami a vádirati tényállás 3. pontja volt) vonatkozik.

A megyei bíróság által értékelt és a tényállás alapjául szolgáló telefonlehallgatásokról készített beszélgetések tartalma alapján minden kétséget kizáróan megállapítható, hogy az I.r. vádlott, a II.r. vádlott megkeresésére kérdezte le a szóban forgó személygépkocsi és tulajdonosának adatait (ki a tulajdonos, van-e rajta kötelező felelősségbiztosítás, körözik-e). Ehhez képest a bűncselekmény megvalósulása, illetve elkövetője szempontjából nyilvánvalóan szükségtelen **(név)** arra vonatkozó kihallgatása, hogy volt-e eladási szándéka a gépkocsit illetően, illetőleg kinek a részére akarta azt értékesíteni, hiszen a bizonyítás eltérő tényállás megállapítását nem eredményezheti. Az ítélető tábla ezért a bizonyítási indítványt elutasította.

Az indokolás okszerűsége egyben azt is jelentette, hogy a védőnek a bizonyítékok mérlegelésén keresztül a tényállást támadó - a telefonhívások során elhangzott egyes mondatoknak a szövegkörnyezetükből és a telefonhívások körülményeiből való kiragadására alapított - megalapozatlanságra [közelebbről felderítetlenségre - Be. 351. § (2) bekezdés a)

Bf.II.222/2008/7.

pontja] hivatkozással történő hatályon kívül helyezést [Be. 376. § (1) bekezdése] célzó fellebbezése eredményre nem vezethetett.

A másodfokú bíróság a Be. 352. § (2) bekezdés a) pontja alapján eljárva - figyelemmel az iratok tartalmára - mindössze a következők szerint helyesbítette, illetve egészítette ki a tényállást:

A II.r. vádlott felesége az eljárás során elhalálozott.

Az I.r. vádlott a II.r. vádlott kérésére azért szegte meg hivatali kötelezettségét, hogy a II.r. vádlottat, a hivatalos utat megkerülve, soron kívül juttassa a személygépkocsi és annak tulajdonosa adataihoz (ítélet 10. oldal 4. bekezdés).

Az ítélet tábla - erre vonatkozó bizonyítékok hiányában - mellőzte a különleges személyes adatok kezelésére vonatkozó megállapítást.

A fentiekkel együtt a tényállás teljes egészében megalapozott lett, s irányadó volt a másodfokú bíróság számára [Be. 352. § (2) bekezdés].

A megyei bíróság a tényállásból okszerűen következtetett a II.r. vádlott bűnösségére, és a II.r. vádlott által elkövetett bűncselekményt is a Btk. vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően minősítette.

Az ítélet tábla nem osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját, amely a 3/2007. BJE határozatban foglaltakra hivatkozással a felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettként történt minősítés helyett a felbujtóként elkövetett visszaélés személyes adattal büntettként a megállapítását indítványozta.

Az ügyészi indítvány helytálló volt annyiban, hogy a 3/2007. BJE értelmében, amennyiben az elkövető egy cselekménnyel valósítja meg a hivatali visszaélés büntettkét, valamint a hivatalos személy által elkövetett személyes adattal visszaélés büntettkét, úgy az elkövető bűnössége az utóbbi bűncselekményben állapítható meg, ezen bűncselekmény speciális jellege folytán.

A visszaélés személyes adattal bűncselekményt az követi el, aki a személyes adatok védelméről vagy kezeléséről szóló törvényi rendelkezések megszegésével a) jogosulatlanul vagy a céltól eltérően adatot kezel, és ezzel más vagy mások érdekeit jelentősen sérti [Btk. 177/A.§ a) pontja].

Ezen bűncselekmény materiális bűncselekmény, amelynek alaptényállási eleme az eredmény, vagyis a más vagy mások érdekeinek jelentős sérelme. Jelen tényállás alapján azonban csakis az állapítható meg, hogy az I.r. vádlott cselekménye nem okozott, és a bűncselekmény megvalósulási körülményei folytán nem is okozhatott senki számára jelentős érdeksérelmet.

A hivatali visszaélés bűncselekményéhez képest speciális bűncselekménynek minősülő visszaélés személyes adattal bűncselekmény megvalósulására tehát

egyáltalán nem kerülhetett sor, így a két bűncselekmény konkurálásának és az utóbbi minősítés megállapításának a kérdése ténylegesen nem merülhetett fel.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a megyei bíróság a bűncselekményt helyesen minősítette, s mindössze azt az észrevételt tette csak, hogy a 61/2008. BK vélemény értelmében az ítélet rendelkező részében, a bűncselekmény megnevezése után, zárójelben a bűncselekmény alapesetének - illetve esetleges minősített esetének - törvényi tényállását és a büntetési tételét meghatározó törvényi rendelkezéseket kell feltüntetni, s az Általános Részi rendelkezéseket nem. Az elsőfokú bíróság ebből következően szükségtelenül tüntette fel a felbujtói elkövetői alakzatra vonatkozó jogszabályhelyet [Btk. 21. § (1) bekezdését].

A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket túlnyomórészt helyesen sorolta fel, s azok mindössze annyiban szorultak helyesbítésre, hogy az ítélet tábla mellőzte az enyhítő körülmények közül a felbujtói bűnrészségre utalást, tekintettel arra, hogy enyhítő körülményként csak a bűnsegédi elkövetés értékelhető [56/2007. BK vélemény III/5. pontja].

Az ítélet tábla álláspontja szerint a megyei bíróság olyan törvényes nemű és mértékű büntetésre ítélte a visszaesőnek minősülő és az újabb szándékos bűncselekményt feltételes szabadsága alatt elkövető II.r. vádlottat, amely mindenképpen szükséges a büntetés törvényi céljainak [Btk. 37. §-a] az eléréséhez, és semminemű indoka nem volt az enyhítő szakasz [Btk. 87. §] alkalmazásával a büntetési tételnél enyhébb főbüntetés (pénzbüntetés) kiszabásának.

Így a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezések is alaptalannak bizonyultak.

Figyelemmel arra, hogy a II.r. vádlott vonatkozásában az ítéletnek a fellebbezések folytán felülbírált további rendelkezései is helytállóak voltak, ezért a másodfokú bíróság az ítélet felülbírálattal érintett részét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Bf.II.222/2008/7.

A fellebbezési jog kizártságának megállapítása a Be. 386. §-án alapszik.

S z e g e d , 2008. szeptember 18.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk.	Dr.Mezőlaki Erik sk.	Dr.Cserhádi Ágota sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja,előadó	a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.222/2008/7. számú végzése és a Csongrád Megyei Bíróság 1.B.1308/2006/28. számú ítéletének a II.r. vádlottra vonatkozó és fellebbezés folytán felülbírált része a jelen végzés folytán a mai napon jogerős és végrehajtható.

S z e g e d , 2008. szeptember 18.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke